

1. UVOD

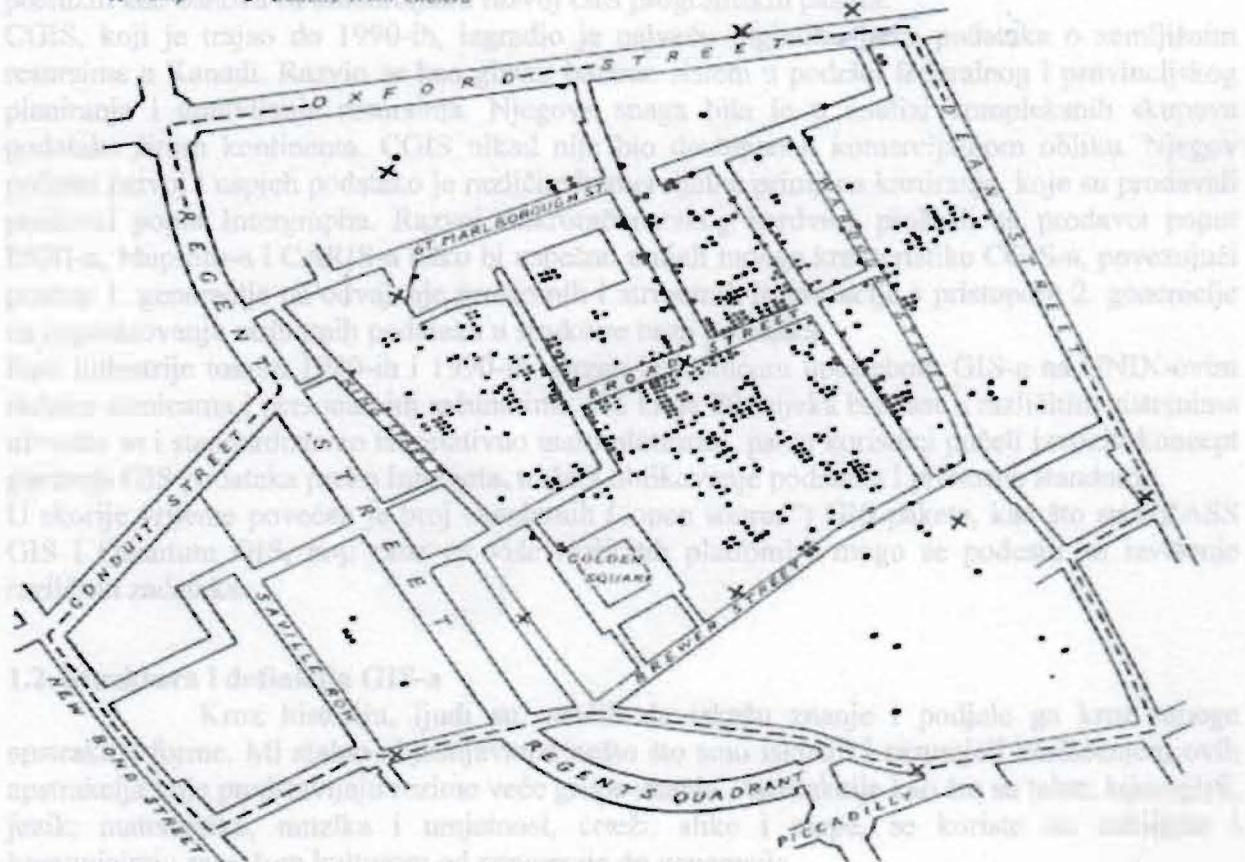
1.1. Historijat GIS-a

Prije 35.000 godina na zidovima u pećinama blizu Lascauxa u Francuskoj kromanjonski lovci su nacrtali slike životinja koje su ulovili. Pridružene životinjskim crtežima su i staze za koje se pretpostavlja da prikazuju migracione puteve. Ti rani zapisi slijedili su dvoselementnu strukturu modernog geografskog informacionog sistema: slikovna datoteka povezana je s atributnom bazom podataka.

U 18. vijeku pojavile su se savremene geodetske tehnike za topografsko kartiranje uz ranije verzije tematskog kartiranja, npr. za naučne podatke ili podatke popisa stanovništva.

Najvjerojatnije, najranija upotreba grafičkog metoda se desila od strane John Snow-a 1854. godine koji je oslikao epidemiju kolere u Londonu koristeći tačke za oznaku svakog pojedinačnog slučaja zaraze (Slika 1.). Njegova studija je pomogla otkrivanju izvora zaraze. Iako su osnovni elementi topografije postojali od ranije u kartografiji, ovo je prvi slučaj da je korišten kartografski metod da bi se oslikali geografski zavisni fenomeni.

U periodu od 1960.-1990.-ih došlo je do razvoja i razvoja novih tehnologija i koncepta u vezi korištenja prostornih podataka od strane znanstvenika. Tokom godina do 50. i 60. godina prošlog vijeka razvila su se nekoliko sistemskih (SYMAP, ODYSSEY, GRID), koji su postupno razvijeni i učinjeni dostupnima.

Slika 1. Mapa dr. John Snowa